

Sprawa C-365/24**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym****Data wpływu:**

20 maja 2024 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Szwecja)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

20 maja 2024 r.

Strona wnosząca apelację:

Purefun Group AB

Druga strona postępowania apelacyjnego:

Doggy AB

[...]

Druga strona postępowania apelacyjnego

Doggy AB, [...]

PRZEDMIOT

W szczególności naruszenie prawa do znaku towarowego; aktualnie wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

ZASKARŻONE ORZECZENIE

Wyrok Patent- och marknadsdomstolen (sądu patentowego i gospodarczego) z dnia 16 grudnia 2022 r. [...] Patent- och marknadsöverdomstolen (sąd apelacyjny patentowy i gospodarczy) [wydaje] następujące

POSTANOWIENIE (do ogłoszenia w dniu 20 maja 2024 r.)

1. Sąd apelacyjny patentowy i gospodarczy postanawia wystąpić do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i przedłożyć Trybunałowi wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z załącznikiem A do niniejszego protokołu.
2. Sąd apelacyjny patentowy i gospodarczy stwierdza, że postępowanie należy zawiesić do czasu wydania orzeczenia przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Na postanowienie nie przysługuje zażalenie.

[...]

Przedmiot postępowania głównego oraz istotne okoliczności faktyczne

- 1 Stronami postępowania są spółki Doggy AB (zwana dalej „spółką Doggy”) i Purefun Group AB (zwana dalej „spółką Purefun”).
- 2 Spółka Doggy jest producentem karmy dla psów i kotów, a przedmiotem działalności spółki zgodnie z jej opisem jest między innymi wytwarzanie produktów żywieniowych i innych produktów dla zwierząt oraz obrót takimi produktami, a także prowadzenie działalności powiązanej. Produkty żywieniowe są sprzedawane w sklepach i na stronach internetowych obsługiwanych przez sprzedawców detalicznych.
- 3 Spółka Purefun jest sprzedawcą detalicznym produktów dla opiekunów psów, w tym karmy dla psów oraz przysmaków dla psów. Sprzedaż odbywa się za pośrednictwem strony internetowej spółki prowadzonej w domenie doggie.se.

Postępowanie przed sądem patentowym i gospodarczym

- 4 W listopadzie 2021 r. spółka Doggy wytoczyła powództwo przeciwko spółce Purefun przed sądem patentowym i gospodarczym. W ramach owej sprawy spółka Doggy twierdziła, w zakresie istotnym dla niniejszego postępowania, że sąd ów powinien zakazać spółce Purefun pod rygorem grzywny używania oznaczenia DOGGIE w toku prowadzenia działalności handlowej polegającej na sprzedaży żywności dla zwierząt oraz innych produktów i akcesoriów dla zwierząt, a także domagała się nakazania spółce Purefun zapłaty na swoją rzecz odszkodowania w wysokości 150 000 koron szwedzkich (SEK), powiększonego o odsetki.
- 5 W uzasadnieniu powództwa, w zakresie istotnym dla niniejszego postępowania, spółka Doggy przedstawiała zasadniczo argumenty przedstawione poniżej. Spółka Doggy jest właścicielem między innymi zarejestrowanego na szczeblu krajowym słownego znaku towarowego DOGGY w klasie 31 w odniesieniu do żywności dla zwierząt, a także nazwy przedsiębiorstwa „Doggy AB”. Spółka Purefun prowadzi

swoją działalność, korzystając z domeny o nazwie doggie.se. Spółka Purefun wprowadza do obrotu i sprzedaje różne produkty i akcesoria dla psów, w tym żywność dla zwierząt i przedmioty do gryzienia. Jej działalność gospodarcza prowadzona jest pod oznaczeniem DOGGIE. Spółka Doggy nie udzieliła spółce Purefun upoważnienia do używania tego oznaczenia. W przypadku towarów i usług objętych znakami towarowymi i nazwą przedsiębiorstwa spółki Doggy z jednej strony a usługami świadczonymi przez spółkę Purefun pod oznaczeniem DOGGIE z drugiej strony można mówić o identyczności, a przynajmniej niezwykle wysokim poziomie podobieństwa. Co więcej, wspomniane oznaczenie jest niezwykle podobne do znaku towarowego spółki Doggy i jej nazwy przedsiębiorstwa. Spółka Purefun narusza wyłączne prawa spółki Doggy do znaku towarowego oraz nazwy przedsiębiorstwa. Rozsądne jest nakazanie spółce Purefun zapłaty odszkodowania w wysokości 150 000 SEK z tytułu używania znaku towarowego i nazwy przedsiębiorstwa.

- 6 Spółka Purefun zakwestionowała roszczenia przedstawione przez spółkę Doggy i jej twierdzenie, że spółka Purefun narusza jej prawa do znaków towarowych i nazwy przedsiębiorstwa, ponieważ zdaniem spółki Purefun oznaczenia te są pozbawione odróżniającego charakteru. Zdaniem spółki Purefun odróżniający charakter jest w każdym razie bardzo słaby. Co więcej, podobieństwo między towarami a znakiem towarowym jest ograniczone, w związku z czym nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. Zdaniem spółki Purefun sprzedaż prowadzona na stronie internetowej doggie.se dotyczy przede wszystkim innych niż karma i przekąski dla psów towarów przeznaczonych dla opiekunów psów.
- 7 Sąd patentowy i gospodarczy uznał roszczenia przedstawione przez spółkę Doggy. Orzekł w związku z tym, że istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd co do znaków towarowych i nazwy przedsiębiorstwa spółki Doggy z jednej strony a oznaczeniem spółki Purefun z drugiej strony, a używanie przez spółkę Purefun [tego oznaczenia] stanowi naruszenie praw spółki Doggy. Zdaniem sądu patentowego i gospodarczego istniały podstawy, by zakazać spółce Purefun używania oznaczenia i nakazać jej zapłatę odszkodowania w rozsądnej wysokości.
- 8 Sąd patentowy i gospodarczy w pierwszej kolejności przeanalizował, czy oznaczenie spółki Purefun można było pomylić ze słownym znakiem towarowym spółki Doggy, i doszedł do wniosku, że istniała taka możliwość, a następnie uznał, że nie było podstaw, aby dokonać odmiennej oceny w odniesieniu do nazwy przedsiębiorstwa.

Postępowanie przed sądem apelacyjnym patentowym i gospodarczym

- 9 Spółka Purefun wniosła apelację od wyroku sądu patentowego i gospodarczego, twierdząc, że sąd apelacyjny patentowy i gospodarczy powinien oddalić roszczenia przedstawione przez spółkę Doggy. Przed sądem apelacyjnym patentowym i gospodarczym strony przytoczyły zasadniczo te same argumenty co przed sądem patentowym i gospodarczym.

- 10 W postępowaniu przed sądem apelacyjnym patentowym i gospodarczym pojawiły się pytania dotyczące wykładni prawa Unii.

Istotne przepisy prawa krajowego i prawa Unii

Prawo szwedzkie

Varumärkeslagen (2010:1877) (ustawa nr 1877 z 2010 r. o znakach towarowych; zwana dalej „ustawą o znakach towarowych”)

- 11 Ustawą tą wdrożono między innymi dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 z dnia 16 grudnia 2015 r. mającą na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (zwaną dalej „dyrektywą w sprawie znaków towarowych”).
- 12 Zgodnie z § 8 rozdziału 1 ustawy o znakach towarowych właściciel nazwy przedsiębiorstwa lub innego oznaczenia handlowego dysponuje wyłącznymi prawami do tego oznaczenia jako oznaczenia handlowego.
- 13 Paragraf 10 rozdziału 1 ustawy o znakach towarowych stanowi dodatkowo, że wyłączone prawo do oznaczenia handlowego na podstawie § 8 rozdziału 1 tej ustawy oznacza, że żadna inna osoba poza właścicielem danego oznaczenia nie może bez jego zgody w toku prowadzenia działalności handlowej używać w odniesieniu do towarów i usług żadnego oznaczenia, które byłoby identyczne z danym oznaczeniem handlowym lub podobne do niego oraz byłoby używane w odniesieniu do towarów lub usług tego samego lub podobnego rodzaju, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, w tym ryzyko, że używanie takiego oznaczenia może wywołać wrażenie istnienia powiązania między użytkownikiem oznaczenia a właścicielem oznaczenia handlowego.
- 14 Stosownie do § 3 rozdziału 8 ustawy o znakach towarowych sąd może na wniosek właściciela oznaczenia handlowego na podstawie § 8 rozdziału 1 ustawy o znakach towarowych nakazać osobie dopuszczającej się naruszenia praw do znaku towarowego zaprzestanie naruszenia pod groźbą grzywny.
- 15 Zgodnie z § 4 rozdziału 8 ustawy o znakach towarowych osoba, która narusza prawa do znaku towarowego, jest zobowiązana zapłacić odszkodowanie z tytułu używania tego znaku.

Lagen (2018:1653) om företagsnamn (ustawa nr 1653 z 2018 r. o nazwach przedsiębiorstw; zwana dalej „ustawą o nazwach przedsiębiorstw”)

- 16 Zgodnie z § 1 rozdziału 1 ustawy o nazwach przedsiębiorstw nazwą przedsiębiorstwa jest nazwa, pod którą przedsiębiorstwo handlowe prowadzi swoją działalność. Zgodnie z akapitem trzecim tego paragrafu pojęcie „oznaczenie handlowe” jest wspólnym określeniem nazwy przedsiębiorstwa oraz oznaczeń dodatkowych.

- 17 Zgodnie z § 2 rozdziału 1 ustawy o nazwach przedsiębiorstw przedsiębiorstwo handlowe nabywa wyłączne prawa do nazwy przedsiębiorstwa poprzez jej rejestrację lub w drodze jej używania.
- 18 Zgodnie z § 1 rozdziału 2 ustawy o nazwach przedsiębiorstw nazwę przedsiębiorstwa można zarejestrować wyłącznie wówczas, gdy pozwala ona na odróżnienie działalności jej właściciela od działalności innych. W akapicie drugim tego paragrafu uściślono, że przy ocenie, czy nazwa przedsiębiorstwa ma odróżniający charakter, bierze się pod uwagę czas i zakres korzystania z nazwy przedsiębiorstwa. Co więcej, jeżeli nazwa przedsiębiorstwa składa się wyłącznie z ogólnego oznaczenia charakteru działalności lub produktu bądź usługi oferowanych w ramach tej działalności lub jeżeli nazwa przedsiębiorstwa składa się wyłącznie z powszechnie stosowanej nazwy miejsca lub podobnych, nie można uznać, że nazwa przedsiębiorstwa ma sama w sobie odróżniający charakter. W ocenie nie bierze się pod uwagę, że nazwa przedsiębiorstwa może zawierać oznaczenia takie jak „aktiebolag”, „handelsbolag” lub „ekonomisk förening” [oznaczenia prawnych form działalności gospodarczej] czy też odpowiednie skróty takich oznaczeń.

Prawo Unii

Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)

- 19 Artykuły 34 i 35 TFUE stanowią, że ograniczenia ilościowe w przywozie i wywozie oraz wszelkie środki o skutku równoważnym są zakazane między państwami członkowskimi.
- 20 Artykuł 36 TFUE stanowi, że art. 34 i 35 TFUE nie stanowią przeszkody w stosowaniu zakazów lub ograniczeń przywozowych lub wywozowych, uzasadnionych w szczególności względami ochrony własności przemysłowej i handlowej.

Dyrektywa w sprawie znaków towarowych

- 21 Zgodnie z art. 1 dyrektywy w sprawie znaków towarowych ma ona zastosowanie do każdego znaku towarowego dla towarów lub usług, który jest zarejestrowany lub zgłoszony w państwie członkowskim jako, między innymi, indywidualny znak towarowy.
- 22 Artykuł 5 ust. 1 lit. b) stanowi, że znaku towarowego nie rejestruje się, a w przypadku gdy został już zarejestrowany, podlega on unieważnieniu, jeżeli z powodu swej identyczności z wcześniejszym znakiem towarowym lub podobieństwa do niego oraz identyczności z towarami lub usługami objętymi wcześniejszym znakiem towarowym lub podobieństwa do nich istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia odbiorców w błąd, które obejmuje prawdopodobieństwo skojarzenia z wcześniejszym znakiem towarowym.

- 23 Zgodnie z art. 5 ust. 4 lit. a) państwo członkowskie może postanowić, że prawo do innego oznaczenia używanego w obrocie handlowym może stać na przeszkodzie rejestracji późniejszego znaku towarowego, jeżeli zostało nabyte przed datą zgłoszenia późniejszego znaku towarowego, a oznaczenie przyznaje właścicielowi prawo do zakazania używania późniejszego znaku towarowego. Artykuł 5 ust. 4 lit. b) ppkt (iv) stanowi dodatkowo, że używanie znaku towarowego może być zabronione w związku z istnieniem wcześniejszego prawa innego niż prawa, o których mowa w ust. 2 i ust. 4 lit. a), w szczególności prawa własności przemysłowej.
- 24 Zgodnie z art. 10 ust. 1 rejestracja znaku towarowego skutkuje przyznaniem właścicielowi praw wyłącznych do tego znaku. Zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. b) właściciel tego zarejestrowanego znaku towarowego jest uprawniony do zakazania wszelkim osobom trzecim, które nie posiadają jego zgody, używania w obrocie handlowym oznaczenia w odniesieniu do towarów lub usług, w przypadku gdy oznaczenie jest identyczne ze znakiem towarowym lub do niego podobne oraz jest używane w odniesieniu do towarów lub usług, które są identyczne lub podobne do towarów lub usług, dla których znak towarowy został zarejestrowany, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia odbiorców w błąd, które obejmuje prawdopodobieństwo skojarzenia oznaczenia ze znakiem towarowym. Artykuł 10 ust. 3 lit. d) stanowi dodatkowo, że na podstawie ust. 2 zakazane może być w szczególności używanie oznaczenia jako nazwy handlowej lub nazwy przedsiębiorstwa, lub jako części tych nazw.
- 25 Zgodnie z art. 39 ust. 1 towary i usługi, których dotyczy zgłoszenie znaku towarowego, klasyfikuje się zgodnie z systemem klasyfikacji ustanowionym Porozumieniem nicejskim dotyczącym międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r. Artykuł 39 ust. 2 stanowi dodatkowo, że zgłaszający wskazuje towary i usługi, w stosunku do których wnioskuje o ochronę, w sposób wystarczająco jasny i precyzyjny, aby umożliwić właściwym organom i podmiotom gospodarczym określenie, wyłącznie na tej podstawie, zakresu wnioskowanej ochrony.

Podstawy skierowania przez sąd apelacyjny patentowy i gospodarczy pytań dotyczących wykładni prawa Unii

Ochrona krzyżowa

- 26 Zgodnie z ustawą o znakach towarowych właściciel nazwy przedsiębiorstwa dysponuje wyłącznymi prawami do tego oznaczenia jako oznaczenia handlowego. Oznacza to, przykładowo, że używanie oznaczenia handlowego, które może być pomyłone z nazwą innego przedsiębiorstwa, może stanowić naruszenie wyłącznego prawa do nazwy przedsiębiorstwa na gruncie przepisów dotyczących znaków towarowych (tzw. ochrona krzyżowa). Podobnie zgodnie z § 3 rozdziału 1 ustawy o nazwach przedsiębiorstw właściciel znaku towarowego lub

innego oznaczenia handlowego dysponuje wyłącznymi prawami do tego oznaczenia jako oznaczenia handlowego.

- 27 Zatem jeżeli strona twierdzi, że używanie oznaczenia handlowego narusza ochronę znaku towarowego wywodzoną z rejestracji nazwy przedsiębiorstwa, przy analizie naruszenia stosuje się przepisy ustawy o znakach towarowych. Szwedzka ustawa o znakach towarowych stanowi wdrożenie dyrektywy w sprawie znaków towarowych. Chociaż przepisy regulujące nazwy przedsiębiorstw nie są zharmonizowane na szczeblu Unii w taki sam sposób jak przepisy regulujące znaki towarowe, problemy dotyczące nazw przedsiębiorstw wchodzą w zakres dziedziny zharmonizowanej ze względu ochronę krzyżową.
- 28 Dyrektywa w sprawie znaków towarowych nie zawiera przepisów dotyczących ochrony krzyżowej, które odpowiadałyby § 8 rozdziału 1 ustawy o znakach towarowych. Niemniej art. 5 ust. 4 lit. a) dyrektywy w sprawie znaków towarowych stanowi, że państwo członkowskie może postanowić, że oznaczenie handlowe (w dyrektywie określone jako „inne oznaczenie używane w obrocie handlowym”) może stać na przeszkodzie rejestracji późniejszego znaku towarowego, jeżeli oznaczenie przyznaje właścicielowi prawo do zakazania używania późniejszego znaku towarowego. W dyrektywie nie określono jednak warunków, w których właściciel nazwy przedsiębiorstwa może być upoważniony do sprzeciwienia się używaniu oznaczenia jako znaku towarowego.

Prawa do znaku towarowego wywodzone z zarejestrowanej nazwy przedsiębiorstwa

- 29 Rejestracja nazwy przedsiębiorstwa oznacza, że właścicielowi tej nazwy automatycznie przysługuje ochrona na takich samych zasadach, jak gdyby był to zarejestrowany znak towarowy. W prawie krajowym w jego obecnym kształcie ochrona oznaczenia jako oznaczenia handlowego nie wymaga korzystania przez przedsiębiorstwo handlowe ze swojej nazwy przedsiębiorstwa jako oznaczenia handlowego. Zatem przykładowo, nawet jeżeli nazwa przedsiębiorstwa nie była wcale wykorzystywana jako oznaczenie handlowe, właścicielowi nazwy przedsiębiorstwa mimo wszystko przysługuje ochrona w stosunku do innej osoby używającej oznaczenia handlowego, które może być pomyłone z nazwą jego przedsiębiorstwa. W takiej sytuacji można stwierdzić, że ochrona przysługuje w odniesieniu do nazwy przedsiębiorstwa jako potencjalnego oznaczenia handlowego.
- 30 Niemniej jednak prawa do znaku towarowego wywodzone z zarejestrowanej nazwy przedsiębiorstwa mają zastosowanie wyłącznie w sektorze działalności wskazanej w opisie działalności, którą przedsiębiorstwo zarejestrowało wraz z nazwą przedsiębiorstwa. Działalność przedsiębiorstwa musi być określona co do charakteru i na tyle jasno opisana i doprecyzowana, aby każdy, kto chce uzyskać informacje na temat przedsiębiorstwa, mógł ją łatwo zrozumieć. Nie wystarczy zatem w opisie działalności stwierdzić przykładowo, że przedsiębiorstwo prowadzi działalność handlową, lecz konieczne jest również określenie rodzaju

towarów, którymi przedsiębiorstwo handluje. Przedsiębiorstwo musi zatem wskazać sektor lub sektory działalności, w ramach których będzie prowadzić działalność. Nie istnieją jednak żadne wymogi co do przedstawienia opisu działalności, takie jak stosowanie systemu klasyfikacji, ani też wymogi dotyczące jasności i prawidłowości mające zastosowanie do zarejestrowanych znaków towarowych.

- 31 Zatem jeżeli porównuje się oznaczenie handlowe i nazwę przedsiębiorstwa, podobieństwo towarów i usług ocenia się na podstawie tego, czy oznaczenie handlowe dotyczy towarów lub usług związanych z opisem działalności zarejestrowanej w odniesieniu do nazwy przedsiębiorstwa. Ponieważ nie istnieje wymóg, aby spółka korzystała z nazwy przedsiębiorstwa jako oznaczenia handlowego, można by uznać, że brzmienie szwedzkiego przepisu zawartego w § 8 rozdziału 1 ustawy o znakach towarowych przyznaje szerszą ochronę na gruncie prawa znaków towarowych w sytuacji, gdy rejestruje się nazwę przedsiębiorstwa, niż w sytuacji, gdy rejestruje się znak towarowy.
- 32 Podobnie, ponieważ nie istnieje system klasyfikacji ani nie istnieją wyraźne wymogi co do jasności i precyzji w związku z opisami działalności, w sytuacji wprowadzenia w błąd może być trudno stwierdzić, które rodzaje towarów lub usług należy porównać przy ocenie podobieństwa towarów lub usług. Oceny należy zatem w rzeczywistości dokonywać w taki sposób, aby towary lub usługi porównywać z uwzględnieniem sektora, w którym używa się nazwy przedsiębiorstwa. Ta szczególna zasada w stosunku do praw do znaków towarowych ma znaczenie również w odniesieniu do zakresu ochrony przyznawanej nazwie przedsiębiorstwa w ramach prawa znaków towarowych i można uznać, że szerszą ochronę na gruncie tego prawa przyznaje ona w sytuacji rejestracji nazwy przedsiębiorstwa niż w sytuacji rejestracji znaku towarowego.
- 33 Wymóg dotyczący rzeczywistego używania jest istotnym warunkiem ochrony znaku towarowego na podstawie dyrektywy. Powstaje zatem pytanie, czy dyrektywa stoi na przeszkodzie przepisom krajowym przewidującym ochronę nazwy przedsiębiorstwa na gruncie prawa znaków towarowych, w sytuacji gdy nazwy tej nie używano jako oznaczenia pochodzenia towarów i usług. Podobnie powstaje pytanie, czy ochrona na gruncie prawa znaków towarowych może dotyczyć rodzaju towarów i usług, które są objęte opisem działalności, ale w odniesieniu do których nie miało miejsca rzeczywiste używanie w dziedzinie działalności, której dotyczy opis działalności.
- 34 Taki przepis krajowy mógłby, co do zasady, umożliwić omijanie wymogu jasnego i precyzyjnego określenia rodzaju towarów lub usług, dla których wnosi się o ochronę znaku towarowego. Państwo członkowskie udzielające przedsiębiorstwu handlowemu ochrony znaku towarowego w większym stopniu lub w odmiennych warunkach niż przewidziane w dyrektywie w sprawie znaków towarowych mogłoby zatem tworzyć przeszkody dla innych przedsiębiorstw handlowych prowadzących transgraniczną sprzedaż towarów lub usług, jako że twierdzono by, iż wspomniane przedsiębiorstwa naruszają w państwie

członkowskim prawa do znaków towarowych, które nie mają podstawy w przepisach Unii. Może to zatem wpływać na swobodny przepływ towarów i usług. To prowadzi z kolei do pytania, czy przepis krajowy, który odbiega od dyrektywy w sprawie znaków towarowych w taki sposób jak w niniejszej sprawie, powoduje przeszkody dla przedsiębiorstw handlowych prowadzących działalność transgraniczną.

- 35 Aby sąd apelacyjny patentowy i gospodarczy mógł wydać wyrok, konieczne jest uzyskanie przez niego odpowiedzi na poniższe pytania.

Pytania dotyczące wykładni

- 36 Pytania dotyczą wykładni dyrektywy w sprawie znaków towarowych i brzmią następująco:

1. Czy w świetle Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz przewidzianej w prawie Unii podstawowej zasady swobodnego przepływu towarów i usług zgodnie z przepisami dyrektywy w sprawie znaków towarowych, w szczególności z jej art. 1 i art. 5 ust. 4, jest stosowanie w prawie krajowym systemu, w ramach którego wcześniejsze prawo do nazwy przedsiębiorstwa może stanowić podstawę do zakazania używania późniejszego oznaczenia handlowego w całej dziedzinie działalności, w odniesieniu do której zarejestrowano tę nazwę przedsiębiorstwa, bez wymogu używania nazwy przedsiębiorstwa do odróżniania towarów lub usług?
2. Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest przecząca, czy zgodnie z dyrektywą w sprawie znaków towarowych i z prawem Unii w ujęciu ogólnym jest to, aby nazwa przedsiębiorstwa, która jest używana per se jako oznaczenie do odróżniania określonych rodzajów towarów lub usług w dziedzinie działalności, w odniesieniu do której zarejestrowano tę nazwę przedsiębiorstwa, stanowiła podstawę do zakazania używania późniejszego oznaczenia handlowego w związku z rodzajami towarów lub usług innymi niż te, dla których oznaczenia używana jest nazwa przedsiębiorstwa?

[...]